Why Don't We Pray for Rain When We Actually Need the Rain? Part 2

The Freehof Institute of Progressive Halakhah

Twelve Minute Shiur #35

The source sheet for Part 1 is available here.

For a more comprehensive written discussion see here.

Resp. R. Asher b. Yehiel (Rosh) 4:10

על כי שמעתי כי יש תמהים על דברי באתי לפרש מה שאמרתי שאין ראוי לפסוק מלהזכיר ולשאול עתה ביום טוב הראשון של פסח. ולא מן כדו אלא מכבר ימים רבים באשכנז נתרעמתי על שני דברים שראיתי שנוהגים בימים הללו.

Since I have heard that some are puzzled by my opinion, I want to explain it here: namely, that it is not proper to cease praying for rain on the first day of Pesah. I did not come to this position recently; indeed, long ago in Germany I loudly protested against two practices that were observed during this season.

האחד שאינן שואלים הגשמים כתיקון. ואף על גב דאמרינן בפרקא קמא דתענית (דף י) תניא חנניא אומר ובגולה עד סי יום לתקופה, ואמר רב הונא בר חייא אמר שמואל הלכה כחנניה. ואנן בכל מילתא אזלינן בתר חכמי בבל ועבדינן כוותייהו היכא דפליגי אהדדי חכמי בבל וחכמי ארץ ישראל דתלמוד בבל חשבינן עיקר, ה"מ בדבר איסור והיתר וחיוב ופטור טומאה וטהרה. אבל דבר התלוי בצורך השעה ואין בו שינוי לעבור על דברי תורה ראוי לילך אחר השנים והמקומות והזמן.

The first is that the people did not pray for rain at the proper time. True, we read (*B. Ta'anit* 10a) that "Ḥananiah says: in the Diaspora (*golah*) one begins to pray for rain sixty days following the autumnal equinox (*t'kufat Tishri*), [and] Rav Huna bar Ḥiyya said in the name of Shmuel: the *halakhah* is according to Ḥananiah." And it is also true that we follow the *Talmud Bavli* wherever it disagrees with the *Talmud Yerushalmi*, for our Talmud [= the Bavli] is halakhicly authoritative. But this rule applies specifically to matters of ritual, monetary, and purity law, whereas on matters that pertain to the needs of the hour and that do not involve a violation of Torah law, it is proper to rule according to the years, geography, and seasons.

דבבל שוכנת על מים רבים ולא היו צריכין גשמים עד סי לתקופה, או היה זמן הזרע מאוחר בבבל. אבל בארץ אשכנז שזמן הזרע הוא מחצי תשרי ואילך הדבר ידוע שאם לא ירדו גשמים מיד אחר הזרע שהוא מתקלקל שהעופות והעכברים יאכלוהו כלו למה לא נעשה כבני ארץ ישראל ששואלין הגשמים במרחשון כרבן גמליאל, כי בדבר הזה אין מחלוקת בין בני בבל ובין בני ארץ ישראל שיתנו אלו טעם לדבריהם שראויים לעשות כך ואלו נותנין טעם לדבריהם שראוי לעשות כמותן, אלא שבבבל היו עושים כפי הצריך להם, והמשנה (תענית א, ג) שאומרת ששואלין במרחשון נשנית בארץ ישראל כפי הצריך להם.

(The difference may be that) Babylonia is situated on great rivers and does not need the rains until sixty days after the equinox. Or perhaps the time for sowing was later in Babylonia. But in Germany, where sowing time begins in the middle of Tishri, it is well known that if the rains don't come immediately after the time of sowing the seed will be ruined, for birds and mice will consume it all. Why then can we not adopt the observance of Eretz Yisrael, who pray for rain in Ḥeshvan in accordance with the opinion of Rabban Gamliel? For on this matter there is no dispute (maḥloket) between the residents of Babylonia and of Eretz Yisrael: each group has good reasons for practicing as they do. The difference is simply that in Babylonia they practiced in accordance with their local requirement, while the Mishnah (Ta`anit 1:3) that says we should pray for rain in Heshvan was taught in Eretz Yisrael in accordance with their local requirement.

ואל תתמה אחר שכתבתי שאין מחלוקת ביניהם מה הוצרך שמואל לפסוק הלכה כחנניה, דיייל =דיש לומר= לפי ששנוי במשנה רייג אומר בז' במרחשון שואלים את הגשמים ואמר ר' אלעזר הלכה כרייג, הייא =הוה אמינא= אין לשנות בשום מקום ולעבור על דברי המשנה וכמו שפוסק ר' אלעזר. קא משמע לן שמואל שאין זה כעובר על דברי המשנה, שלבני ארץ ישראל נשנית המשנה כפי מקומם וכפי צרכם.

Since I say that there is no *maḥloket* between the two regions, you may wonder: what induced Shmuel to declare the *halakhah* according to Ḥananiah? That's no problem, for we can respond that since Rabbi Elazar declares that the *halakhah* is according to Rabban Gamliel (*B. Ta`anit* 10a), we might have thought the Mishnah demands that *all* regions follow that practice. So Shmuel tells us that the Babylonian practice does not violate the Mishnah, which refers to the requirements of the residents of Eretz Yisrael.

השתא הדברים קל וחומר אם בני בבל עושים כפי מקומם וכפי צרכם שלא בשינוי המשנה כל שכן שבני אשכנז יעשו כפי צרכם בשינוי המשנה.

We draw a *kal vaḥomer*: if the Babylonians can practice according to their local requirement without violating the rule of the Mishnah, the residents of Germany can do the same.

והמנהג השני שנוהגין לפסוק מלשאול ולהזכיר ביום טוב הראשון של פסח, והדבר ידוע שבאשכנז עיקר קיום התבואה היא על ידי הגשמים שבין פסח לעצרת. והמשנה שאומרת שמפסיקין מיום טוב הראשון של פסח לבני ארץ ישראל נישנית כאשר הוכחתי ולהם היה קציר שעורים בפסח וגם החטים כבר עמדו בקמותיהם ואינן צריכין אלא להתיבש ולהתבשל עד עצרת ולכך הגשמים סימן קללה הם. אבל באשכנז שאי אפשר לתבואה להתקיים זולתי במטר שבין פסח לעצרת סימן ברכה הוא להם, ולמה לא נשאל ונזכיר עד עצרת?... דכמו שארץ ישראל ובבל חלוקים במנהגם בשאלה והזכרה ואלו עושין לפי צרכן ואלו לפי צרכן הוא הדין שאר ארצות דמאי שנא?

The second incorrect practice is that in Germany they cease praying for rain and mentioning the power of rain (= *mashiv haruaḥ*, etc.) on the first day of Pesaḥ. It's well known that in Germany the produce can hardly survive without rain between Pesaḥ and Shavuot. The Mishnah (*Ta`anit* 1:2) that tells us to cease on the first day of Pesaḥ was taught with respect to the residents of Eretz Yisrael, as I have shown. There, the barley harvest took place at Pesaḥ, and the wheat needed to dry out and ripen until Shavuot; thus, rain at that season was *siman k'lalah*, a curse. But in Germany, where the produce cannot survive without rain between Pesah and Shavuot, rain is *siman b'rakhah*, a

blessing; why, then, should they not pray for rain and mention the power of rain from Pesaḥ to Shavuot?... For as I have shown, every land prays for rain and mentions the power of rain according to its own (agricultural) requirements, as is the case with Babylonia and Eretz Yisrael.

ועוד ראיה מהא (שם /תענית/ יייד בי) דשלחו ליה אנשי נינוה לרבי כגון אנן דצריכי למטרא אפילו בתקופת תמוז כיחידים דמינן ובשומע תפלה אמרינן ליה או כרבים דמינן ובברכת השנים אמרינן ליה, שלח להם כיחידים דמיתו ובשומע תפלה, מיתיבי אמר רי יהודה אימתי בזמן שהשנים כתקנן וישראל שרויין על אדמתן אבל בזמן הזה הכל לפי השנים והמקומות והכל לפי הזמן, מתני׳ קא רמית עליה דרבי, רבי תנא הוא ופליג,

אלמא דרי לא פליג אלא בבני עיר אחת, אבל ארץ אשכנז שהיא רחבת ידים מודה רי דשואלין [כל זמן שהם צריכין.

A further proof: "The Jews of Nineveh sent a *sh'elah* to Rabbi (Yehudah Hanasi)" (*B. Ta'anit* 14b)...

We learn from this that Rabbi disagrees with the *baraita* only with respect to a single city. But in the case of a large country like Germany he would agree that its residents should pray for rain whenever they need it.

כל אלו הדברים דנתי לפני רבותי באשכנז ולא היה אדם מערער לדברי, אלא שאמרו אין אנו צריכין לשנות המנהג באשכנז כי אין עצירת גשמים מצוי שם והרבה פעמים התבואה מתקלקלת מפני רוב הגשמים. כשיצאתי מאשכנז ועברתי דרך פרובינצא שמעתי במונפישליר שהיו מזכירים הגשמים בזי במרחשון וישר מאוד בעיני. ואמרתי לחכמי מונפישליר תרצתם לי קושיא אחת, ולענין הפסקה מה אתם עושין, ואמרו שעושין כמשנה מיום טוב הראשון של פסח פוסקים, אמרתי להם שמא אינכם צריכים מטר בין פסח לעצרת, אמרו לי שהרבה הם צריכים ואי אפשר לתבואה להתקיים בלא מטר. ואמרתי להם כל דברי כאשר הם כתובים למעלה וישרו מאד בעיניהם. אלא שאמרו מה שאנו שואלין בשבעה במרחשון כך הנהיגו חכמים הראשונים. ועל ההפסקה לא נוכל לעשות דבר בשנוי מנהג אם לא שיתקבצו חכמי הארץ, ויצאתי משם ולא ידעתי מה הסכימו לעשות.

I made these arguments to my teachers in Germany. None disputed me, but they replied that "we need not change the *minhag* here, because drought is not usually an issue, and frequently the crops spoil on account of too much rain." When I left Germany and travelled through Provence, I heard in Montpelier that they began praying for rain on 7 Ḥeshvan. I approved of this. I said to the sages of Montpelier: "You have answered one question for me, but when do you cease praying for rain?" They replied that they act in accordance with the Mishnah and cease praying for rain on the first day of Pesaḥ. I asked them whether they needed rain between Pesaḥ and Shavuot. They told me that they needed rain greatly at that time and that the produce could not survive without rain. I rehearsed for them all the arguments that I've written above. They found them quite persuasive, but they said: "We begin praying for rain on 7 Ḥeshvan because that's an ancient custom here. As for ceasing, we cannot change the established *minhag* without a decision from the sages of the entire region." I departed without knowing their decision.

ובבואי הנה ראיתי שיותר צריכין גשמים בין פסח לעצרת משאר מקומות. ואמרתי כמה פעמים לחברי שראוי היה שלא להפסיק מלשאול ולהזכיר עד עצרת... אמר לי לבי עתה הגיע העת לתקן מה שנתאויתי זה ימים רבים כי בודאי שישמעו לך בעת צרה כזאת, ואם יקיימו עליהם בשנה הזאת יערב עליהם ולא ישובו ממנה. When I arrived here (Spain), I saw that this county needed rain between Pesaḥ and Shavuot more than did other places.... I said to myself: "Now is the moment to bring about the change I have sought for so long, for surely at a time of distress like this they will listen to me. And if they institute the change this year, in all probability they will never revert to their old custom."

ולפום ריהטא משמע שפירוש המשנה סותר מה שכתב בחבורו... והמדקדק בדבריו ימצאם מכוונים, כי בפיי המשנה כתב ארצות לפי שיש חלוק בין ארץ ישראל לבבל לענין שאלה והזכרה מזה נלמוד שאין נקראין רבים אלא ארץ אחת ואותם אומרים בזמן הצריך להם שאלה בברכת השנים. אבל בחבורו כתב ומקומות שהם צריכין גשמים בימות החמה כגון איי הים ואינם נקראים ארץ בפני עצמן הילכך כיחידים דמו ואומרים בשומע תפלה. והרי הוכחתי.

The *Commentary* apparently contradicts what he writes in his *Code...* But if you look closely at his words, you'll find that both texts say the same thing. For in the *Commentary* he uses the word "lands" (*aratzot*), reflecting the distinction between Eretz Yisrael and Babylonia in the matter of praying for and mentioning rain, from which we learn that a "community" (*rabim*) is an entire land/country, whose residents pray for rain at the season in which they need it in *birkat hashanim*.

But in the *Mishneh Torah*, he writes: "Places (*m'komot*) such as the distant islands that need rain during the summer months" – "*places*," because they do not constitute an entire "land." Therefore, they are compared to "individuals" who recite the prayer for rain in the blessing "Who hears prayer." QED.

ובראותי כי הטו את לב הקהל לבלתי קבל ממני דברי אלהים חיים גם אני חזרתי בי מלשאול ולהזכיר בבית הכנסת שאני מתפלל בו אף על פי שהייתי יכול לשאול אף על פי שאני יחיד כיון שצורך רבים הוא מכל מקום לא רציתי לעשות אגודות אגודות.

But when I saw that those who disagreed with me persuaded the community to reject my wors, the words of the living God, I too ceased to [practice according to my opinion] in the synagogue where I pray. Even though I am but an individual, I could have prayed for rain in *birkat hashanim* [beyond Pesaḥ] because such is the requirement of the entire community (*rabim*). Still, I did not wish to cause divisiveness and schism.